

мѣс. жалвание, теглитѣ и убивате М-ра. Има ли нѣщо тукъ да възразите? П пари и цѣль.

Подсжд. Бобековъ: Азъ моля да се попита свидѣтеля Здравковъ, отъ кое врѣме ме познава?

Свидѣт. Здравковъ: Мисля, че отъ 6-й Септемврий, когато стана съединението, се повикахъ въ Пещерската дружина.

— Коя година значи?

— 1885 година.

— Колко врѣме сте стояли въ моята рота?

— Не съмъ държалъ смѣтка за това.

— Значи вий сте дѣйствували подъ моя команда въ врѣме на Сърбско-Българската война.

— Не.

Подсжд. Бобековъ: Прѣзъ 1884 год. се викаха резервиститѣ на тридневно обучение. Азъ служихъ тогава въ качеството си на адютантъ. Не зная по коя причина дружинния командиръ ме назначи да командувамъ тая рота. Нѣмаше достатъчно число офицери, че имаше приказание да се вземе единъ отъ Пазарджикското военно окръжие, и той бѣше Здравковъ, понеже тамъ имало повече офицери и той казвамъ бѣ прикомандированъ отъ Пазарджикското въ Пещерското военно окръжие. И по тоя начинъ той влѣзе подъ моя команда, въ която азъ съмъ му командувалъ. Тѣй ли бѣше г-нъ Здравковъ?

— *Свид. Здравковъ:* Това бѣше тѣй, но въ Сърбско-Българската война, да ми е командовалъ, не е.

— Имаше ли нѣкаква неприятностъ между мене и него въ врѣме на неговата служба въ тази рота?

— Имаше, мисля, такова нѣщо. На три дена арестъ бѣхъ наказанъ.

— Защо е било това, може ли да си припомни?

— Не мож да помня.

— Какво впечатлѣние му е направило това наказание?

— Какво впечатлѣние ще ми направи? Като началство, наказало ме е. Азъ знамъ, че единъ подвѣдомственъ на своя си началникъ, щомъ го накаже, той е длъженъ да си излѣжи наказанието.

— То е вѣрно. Но може би по нѣкога началника тѣй вѣщъ, и даже нѣкога и несправедливо може да се допусне наказание, пристрастно може би да накаже нѣкой свой подвѣдом-